

ordningen, men det er hr. Jakob Axel Nielsen øjensynligt ikke.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om det ikke er rigtigt, at når hr. Jakob Axel Nielsen snakker om en nødvendighed, er den økonomisk set baseret på Velfærdskommissionen, der jo forudsætter, at privatøkonomien skal stige med 120 pct. og altså mere end fordobles i de kommende 35 år, mens det offentlige forbrug stort set skal holdes i skak. En anden forudsætning er, at i dagens Danmark står ca. 800.000 mennesker i den arbejdsdygtige alder uden for arbejdsmarkedet, så der er ledige hænder nok, så er det ikke sådan, at i stedet for den evindelige snak om nødvendighed er det også for De Konservative et spørgsmål om et politisk valg?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må sige, at jeg ikke forstod, hvad det var for noget snak om religiøs nødvendighed, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kom med, så hvis det er noget, hr. Jørgen Arbo-Bæhr ønsker jeg skal svare på, skal spørgsmålet uddybes næste gang.

Men med hensyn til nødvendigheden af at lave en velfærdsreform kan jeg kun påpege, at der er 400.000 flere, der forlader arbejdsmarkedet, og 350.000 færre, der træder ind. Kurverne krydser, om føje år vil der være flere mennesker uden for arbejdsstyrken, fordi der er meget store årgange blandt de ældre og meget små årgange blandt de yngre, og det giver et eklatant behov for nogle reformer for at fremtidssikre det velfærdssamfund, som vi alle sammen holder af. Det siger i virkeligheden sig selv.

Så kan jeg ikke bekræfte, at der er ledige nok. Det danske samfund har tværtimod et eklatant behov for ledige hænder og hoveder allerede nu, for hvorfor i himlens navn skulle vores erhvervsliv ellers sige nej tak til ordrer og dermed beskætningsgrundlag på op til 24-25 mia. kr. om året?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det sidste er jo meget let at svare på. Jeg ved godt, at det er mig, der skal spørge, men svaret er altså meget enkelt. Det er jo, fordi den siddende regering har gjort alt, hvad den kunne, for ikke at sørge for at gøre folk uddannelsesmæssigt parat til at tage de job, der er, men til gengæld har sørget for at fortsætte med at nedslide folk, så de er blevet udstødt til førtidspension på

grund af alt for mange og alt for langvarige sygdomme. Det er såmænd enkelt nok.

Kl. 12.35

Men jeg vil bare gerne have hr. Jakob Axel Nielsen til at bekræfte, at når man i første omgang vælger at forhøje efterlønsalderen med 2 år og senere med flere år, er det udtryk for et politisk valg. Man kunne have valgt at gøre mange andre ting for at sikre fremtidens velfærd, men det er et politisk valg, ligesom når Det Konservative Folkeparti vælger skattelettelser frem for øget offentlig velfærd. Det er jo også et politisk valg, på alle mulige måder er der tale om et politisk valg, og al den snak om nødvendighed troede jeg egentlig efterhånden var gledet ud af den politiske debat.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan bekræfte, at der er tale om et politisk valg, og jeg kan også bekræfte, at der er tale om et meget fornuftigt politisk valg, som 158 mandater står bag. Det er altså alle de økonomisk ansvarlige partier, der står bag det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Lad mig slå fast fra starten, at for Det Radikale Venstre er det eneste socialt ansvarlige at gøre en effektiv indsats mod nedslidning og udstødning af arbejdsmarkedet i modsætning til at acceptere tingenes tilstand og overlade det til tilbagetrækningssystemet med pension og efterløn osv. at rydde op. Vi skal ikke acceptere et arbejdsmiljø, som betyder nedslidning og udstødelse; vi skal sætte ind der, hvor problemerne er, og forandre situationen og ikke lade stå til.

Nej, jeg har ikke taget min tale fra den netop overståede forespørgsel om forebyggelse med herop igen. Men jeg har valgt at genbruge indledningen, fordi tilgangen for os at se er den samme. Ved velfærdsforhandlingerne stillede vi helt overordnet os selv den opgave at imødegå den største trussel mod velfærdssamfundet, nemlig den demografiske udvikling med flere ældre og færre erhvervsaktive. Det er helt fundamentalt for en ansvarlig social udvikling i Danmark, for en stærk offentlig sektor, for en ordentlig offentlig service, for hjemmehjælp og sundhedspleje, for rehabilitering og folkeskole